

15. — Подписъ (съ зелено мастило) на охридския архиепископъ Григория, отъ XVI в., на гръцки пергаментенъ актъ, пазенъ въ Румянцевския музей въ Москва, въ сбирката на Григоровича, № 820. Датата на акта е ясна само за първитѣ две буквени цифри: ἔτους αφ. (15.). За последнитѣ неясни една или две букви Викторовъ (Отчетъ Москов. Публ. и Рум. Музеевъ за 1876—1878 год. Москва 1879, стр. 47) предполага да сж.. 37, но самъ се съмнява въ това. Менъ ми се струва, неясниятъ белегъ да означава гръцко 90. Но било, че се спремъ на датата 1537 или на 1590, и въ двата случая имаме паметникъ отъ XVI в., защото хилядната и стотицата личатъ добре. Подписътъ се дава тукъ малко намаленъ (въ оригинала държи на дълъжъ 15 см.) по фотографска снимка:

Разчетено: † Ἐλέφ θεοῦ πάσης Βουλγαρίας καὶ τῆς ἁγίας Ἰουστνιανῆς Ἀχρῖδων ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος (Съ божията милостъ на всички България и на Първа Юстинияна Охридъ архиепископъ Григорий).

16. — Зографъ Дичо отъ с. Тресанче работи въ охридскитѣ църкви. Той възобновява темплото въ Св. Богородица, 1866 г. Въ църквата Св. Николай, на иконостаса, хубава икона на седмочисленицитѣ отъ 1862 год., отъ сжщия майсторъ: изъ рѣкн Дйча Зографъ. Този дебърчанинъ, работи и изъ други македонски църкви и манастири, сетне въ Враня и др.